

UWAGI W RAMACH UZGODNIENIA Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej
Autor	Ministerstwo Rozwoju i Technologii

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Mateusz Jabłoński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	+48 18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 21 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 22 ust. 2 i 3 p.g.k.	Uwaga wykraczająca poza zakres procedowanych zmian. Proponuje się doprecyzowanie art. 22 ust. 2 i 3 p.g.k. w sposób umożliwiający staroście nakładanie obowiązku opracowania dokumentacji geodezyjnej niezbędnej do aktualizacji ewidencji gruntów i budynków z urzędu, niezależnie od zgłoszenia zmiany przez podmioty wymienione w ust. 2, w przypadku stwierdzenia rozbieżności między stanem faktycznym a danymi ujawnionymi w ewidencji.	Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem sądów administracyjnych, starosta nie posiada podstawy prawnej do nakładania z urzędu obowiązku opracowania dokumentacji geodezyjnej służącej aktualizacji ewidencji na właścicieli nieruchomości. Art. 22 ust. 2 nakłada obowiązek zgłaszania zmian na właścicieli, ale ma charakter wyłącznie deklaratoryjny i nie daje staroście instrumentów prawnych do reagowania na sytuacje niepełnienia tego obowiązku. Art. 22 ust. 3 umożliwia wprowadzenie nałożenie obowiązku opracowania dokumentacji geodezyjnej, ale tylko na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy, co oznacza, że starosta nie może działać z własnej inicjatywy nawet przy oczywistych rozbieżnościach między stanem ewidencyjnym a faktycznym. Prowadzi to do paradoksalnej sytuacji, w której starosta będąc organem		

			odpowiedzialnym za ewidencję, nie posiada skutecznych narzędzi do zapewnienia jej aktualności. W praktyce właściciele mogą blokować aktualizację ewidencji przez niepodejmowanie inicjatywy, nawet gdy stan faktyczny znacznie odbiega od ewidencyjnego. Proponowane rozwiązanie zapewniłoby staroście skuteczne narzędzia do prowadzenia aktualnej i rzetelnej ewidencji, służąc realizacji interesu publicznego i poprawie jakości rejestrów publicznych.		
48.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26a p.g.k.	Postuluje się o doprecyzowanie pojęcia „użytkowane rolniczo grunty niestanowiące gruntów rolnych”, bądź przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„26a. Grunty rolne i leśne, obejmuje się gleboznawczą klasyfikacją gruntów, przeprowadzaną w sposób jednolity dla całego kraju, na podstawie urzędowej tabeli klas gruntów.”</i>	Obecne brzmienie art. 26a projektu ustawy budzi poważne wątpliwości interpretacyjne, które mogą prowadzić do niepewności prawnej w praktyce stosowania przepisów o gleboznawczej klasyfikacji gruntów. Sformułowanie "grunty rolne oraz użytkowane rolniczo grunty niestanowiące gruntów rolnych" jest nieprecyzyjne i może być różnie interpretowane przez organy administracji oraz podmioty uczestniczące w postępowaniach klasyfikacyjnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 219 z późn. zm.), użytki gruntowe dzielą się na pięć podstawowych grup, tj.: 1) grunty rolne; 2) grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione; 3) grunty zabudowane i zurbanizowane; 4) grunty pod wodami; 5) tereny różne. W tym kontekście pojęcie "użytkowane rolniczo grunty niestanowiące gruntów rolnych" może teoretycznie odnosić się do gruntów z którejkolwiek z pozostałych czterech grup, pod warunkiem że są one faktycznie wykorzystywane rolniczo. Taka interpretacja prowadzi jednak do fundamentalnego konfliktu z ustaloną judykaturą sądów administracyjnych, która jednoznacznie		

			rozdziela dwa odrębne postępowania: ustalanie rodzaju użytku gruntowego w ramach ewidencji gruntów i budynków oraz gleboznawczą klasyfikację gruntów służącą określeniu klasy bonitacyjnej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 maja 2022 r. (sygn. I SA/Wa 1954/21) wyraźnie podkreślił, że procedury klasyfikacji gruntów są wtórne względem ustaleń użytku gruntowego, co oznacza, że najpierw należy ustalić odpowiedni użytek gruntowy, a dopiero następnie można przystąpić do klasyfikacji gleboznawczej. Równie istotne znaczenie w tym przedmiocie ma orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2020 r. (sygn. II SA/Po 403/19), które kategorycznie wykluczyło możliwość dokonywania przez klasyfikatora zmian między różnymi grupami użytków gruntowych. WSA jednoznacznie stwierdził, że klasyfikator może jedynie przyporządkować grunt do określonego rodzaju użytku gruntowego w obrębie już ustalonej grupy użytków, natomiast zmiana przynależności do innej grupy wymaga odrębnego postępowania w trybie aktualizacji ewidencji gruntów i budynków. Projektowany art. 26a nie zawiera żadnych wytycznych interpretacyjnych, które pozwoliłyby na rozstrzygnięcie, w jakich konkretnie przypadkach grunty niestanowiące gruntów rolnych mogą być uznane za "użytkowane rolniczo" oraz czy klasyfikator jest uprawniony do stwierdzenia takiego stanu faktycznego. W uzasadnieniu projektu posłużono się jedynie następującą oraz nieusuwaną wskazanych wątpliwości argumentacją: „<i>Celem projektowanego przepisu jest ograniczenie przeprowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów jedynie do</i>		
--	--	--	---	--	--

			obszarów użytkowanych rolniczo. Przepisy obecnego ust. 3 zostały z modyfikacją przeniesione do projektowanego przepisu art. 26a ustawy PGiK.”. Brak stosownego uzasadnienia do nowelizacji uniemożliwia ponadto zastosowanie wykładni celowościowej, co dodatkowo pogłębia niepewność co do intencji prawodawcy. Przedstawiona regulacja narusza również zasadę racjonalnego prawodawcy, zgodnie z którą przepisy powinny być tworzone w sposób sensowny, racjonalny i celowy, z zachowaniem spójności całego systemu prawnego. Wprowadzenie niejasnych sformułowań, które mogą być interpretowane w sposób sprzeczny z dotychczasową praktyką orzecniczą, prowadzi do fragmentaryzacji systemu prawnego i może skutkować licznymi sporami interpretacyjnymi. W praktyce projektowany przepis może prowadzić do sytuacji, w których różne organy będą odmiennie interpretować zakres swoich kompetencji, co z kolei może skutkować wydawaniem sprzecznych decyzji administracyjnych oraz tworzeniem niepewności prawnej dla właścicieli gruntów. Szczególnie problematyczne może być ustalenie, czy przykładowo grunty obecnie zaliczone do grupy gruntów zabudowanych i zurbanizowanych, na których prowadzona jest działalność rolnicza, powinny być poddane gleboznawczej klasyfikacji gruntów, czy też wymagają one uprzednio zmiany kategorii użytku gruntowego w ramach aktualizacji ewidencji gruntów i budynków.		
49.	Art. 1 pkt 28 lit. h) tiret trzecie ustawy nowelizującej w odniesieniu do	Proponuje się dodanie pkt. 9 w brzmieniu: <i>„9) podpis przewodniczącego lub pieczęć elektroniczną organu.”</i>	Wprowadzenie możliwości opatrywania protokołu z narady koordynacyjnej (oprócz podpisu przewodniczącego), pieczęcią elektroniczną organu, umożliwia automatyzację procesu koordynacji oraz usprawnia obieg dokumentów w formie		

	art. 28b ust. 9 pkt 9 p.g.k.		elektronicznej. Takie rozwiązanie zwiększa efektywność działania organu.		
--	---------------------------------	--	--	--	--